

Írta: Új Szó

2005. október 25. kedd - Módosítás: 2005. október 25. kedd

Jubiláló íróinkat köszöntötték fiatal pályatársaik a Madách-Posonium Könyvkiadó pozsonyi székházában

Az ünnepeltekre két ajándék is várt: az elsőt (amely „tárgyi jellegű” volt) Hodossy Gyula, a SZMaT elnöke nyújtotta át íróinknak, a másikat pedig fiatalabb pályatársaiktól kapták egy-egy köszöntő formájában.

Jubiláló íróinkat köszöntötték fiatal pályatársaik a Madách-Posonium Könyvkiadó pozsonyi székházában

Az ünnepeltekre két ajándék is várt: az elsőt (amely „tárgyi jellegű” volt) Hodossy Gyula, a SZMaT elnöke nyújtotta át íróinknak, a másikat pedig fiatalabb pályatársaiktól kapták egy-egy köszöntő formájában.

Dobos László pályáját Grendel Lajos méltatta, aki, mint mondta, külön örült a felkérésnek, amelyet mint „fiatal írókolléga” kapott. Elmesélte első irodalmi találkozását Dobossal: annak idején, gimnazistaként a Földönfutók miatt kezdte el rendszeresen vásárolni A Hét című folyóiratot, amely folytatásokban közölte a regényt, s amely lebilincselő olvasmányt jelentett számára. Grendel töredelmesen bevallotta azt is, hogy 1968-ban az ő „közfelkiáltására” választották meg az író a Csemadok elnökévé. Felidézte a Madách Kiadóban az elmúlt rendszerben együtt töltött, „jégkorszaknak” számító éveket, amikor a „Szküllákat és Kharübdiszeket”, a „torpedókat” kellett kerülgetni, s erősen „lobbizott” a jubilénsnál az irodalom ügyében: mint mondta, jó lenne, ha Dobos László egyéb tevékenységei mellett most már több időt szánna az irodalomra.

Meleg hangú méltatásban volt része Duba Gyulának Bárczi Zsófia révén. A fiatal prózaíró a gazdag életmű kapcsán kiemelte a négyszeres Madách-díjas idősebb pályatárs írásaiból süttö életszeretetet, humanizmust, a mindig célba találó humort, Duba „mindent látni, tudni és megismerni akaró” szenvedélyes írói kíváncsiságát, a világra való intenzív figyelését, a pontosságra való igényét. Bárczi Zsófia szerint Duba lelkiismeretes krónikás, akitől „távol áll a posztmodernitás fragmentáltsága”, és aki „hisz az író világteremtő erejében”.

A távollevő Alabán Ferenc köszöntő szavait Brogyányi Júlia tolmácsolta a címzettnek: Fónod Zoltánnak. Az irodalomtörténész, publicista, kritikus „szintetizáló, szervező alkat”, „körültekintő és precíz”, „elfogulatlan bíráló, akinek mindig az érték köti le a figyelmét”, s aki a legtöbbet tett a kisebbségi irodalom rendszerezéséért. Az ő nevéhez fűződik a két világháború közötti csehszlovákiai magyar irodalom történeti összefoglalása, emellett az 1945 utáni irodalmunknak is hosszmetsetét adta. Fábry Zoltán összegyűjtött írásait is ő rendszerezte és adta közre, s ő jegyzi Fábry életművének monografikus feldolgozását is. Fónod Zoltán „nem hagyta szellemét nyugdíjaztatni, pillére irodalmi életünknek, értője és értelmezője kisebbségi kultúránknak” – hangzott el.

Szubjektív köszöntővel „készült” Ardamica Zorán, aki volt egyetemi oktatójához, Szeberényi

Írta: Új Szó

2005. október 25. kedd - Módosítás: 2005. október 25. kedd

Zoltán irodalomtörténészhez intézte szavait. Volt diákjaként elárulta: a Tanár Úrral szinte mindenben különböző véleményük volt, és mindenről állandóan vitáztak, de Szeberényi azon oktatók közé tartozott, akikkel érdemes vitatkozni. „Mindig úgy vitázott, hogy gondolkodásra késztetett. Elérte, hogy minél több oldalról vizsgáljuk meg az adott kérdést. Egyike azon kevés oktatóknak, akiket tiszteltünk és szerettünk. Szigorú, de toleráns tanár volt.” A megilletődött ünnepelt ugyan kétkedésének adott hangot, mondván, Ardamica biztosan ösztöztetveszti valakivel. Ennek azonban, valljuk be, kevés a valószínűsége, hiszen volt diákja nincs még olyan távol az egyetemi évektől...

A Bodrogek költőjének, Török Elemérnek földije, Hudák Katalin küldte el tisztelő sorait, amelyeket ismét Brogyányi Júlia „adott át” az ünnepeltnek. A fiatal költőnőhöz – bevallása szerint – nagyon közel áll Török Elemér Bodrogek megénekelő költészete, amelyben egy otthonától elszakadt ember mély kötődése kap hangot. „Tájköltő és közéleti költő, aki az érzelmeit is közéletté tudja tenni”, és akinek verseiben „színek, értékek, mélységek vannak” – üzenté Hudák Katalin, aki nagyra értékeli azt is, hogy pályakezdeként éppen Török Elemér volt az, aki segítette, biztatta.

Tözsér Árpádnak szívesen megszavaznám a „legfiatalosabb idős költőnk” címet, egyrészt nyugodtan letagadhatná a korát, másrészt olyan frissességgel, akkora szellemi energiákkal veti bele magát a munkába (ezt kötetek bizonyítják a legkésebben, legutóbb például a Faustus Prágában című drámai költeménye látott napvilágot), hogy lekörözi a „hivatásos fiatalokat” is. Csehy Zoltán, aki Tözsértől annak oktatási tárgyát, a régi magyar irodalmat örökölte a Comenius Egyetemen, élvezetes kiselőadásában európai rangú költőnek nevezte az ünnepeltet, aki mögött az erudíció, a kitartás, a tehetség és a mûgond eredményeként „csodálatos életmû” áll. Tudós költészet az övé, állítja Csehy, amely mögött ott van szinte az egész európai irodalomtörténet. Többszólamú költő, mondta többek közt, költészetét a folyamatos szerepváltások, a számtalan alterego felvonultatása jellemzi. Tözsér Árpáddal kapcsolatban hangzott el az egyik legmegkapóbb tisztelő is a fiatal pályatárs részéről: „Nála olvastam a legszebb magyar mondatokat” – árulta el Csehy Zoltán.

MISLAY EDIT